

בס"ד יג' מנחם-אב ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 19:04
 צאת השבת - 19:54
 רבנו תם - 20:44
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1220
 @ ביום שני סוף זמן "ברכת הלבנה" עד 21:15
 @ ביום שני ט"ו באב, לא אומרים "תחנון".
 @ שבע השבתות הבאות, "שבעה דנחמתא".

אברהם יגל

לעיני באי מוסאי בן אברהם וזליכה זייל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נייל

פרשת ואתחנן

ש"ב ב' ד' ח' כ"ו

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30

כפטידין: "נחצו נחצו עמי" (ישעיה מ"ו)

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

וַיִּשֶׁב בְּגֵיא מוֹל בֵּית פְּעוֹר

בחירתו של האדם בחיים היא **וַיִּשֶׁב בְּגֵיא מוֹל...** ר"ת **"בומ"** שזה בגימטריה ארבעים ושמונה (48) שהם קנייני התורה או חלילה "בעל פעור". (שלמה אלביליה הי"ו)

וַיֹּאחֲזֵת אֶת ה' בְּכָל לַבְבָּר

הבא"ח כותב: חשוב על זה שהלב עובד כל הזמן ללא הפסקה, כי אם היה מפסיק לרגע היה האדם חדל מלהתקיים. ולמי מגיע התודה?! עוד הוסיף שמילוי אותיות **ל.ב.ל.מ.ד.ב.י.ת** יוצר את המילה **תמיד**. כי הלב חייב לעבוד בתמידות בלי הרף!...

וְיֹאחֲזֵת הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹקֵיכֶם

"וואתם" אותיות "וואמת", מי שהולך עם האמת הוא יכול להדבק בה'.

וּקְשִׁרְתֶּם לְאֵיֶת עַל יַדְךָ (ו' ח')

בספר "שאלות ותשובות מן השמים" מובאת השאלה אילו תפילין יש להניח, אלו כדעת רש"י או כדעת רבנו תם? ומשיבים, שהחובה היא על שתיהן. ורמז לכך בתהלים (ל"ז): "שמור **תם** וראה **ישר**". **ישר** - אותיות **רש"י**.

בַּשְּׂמַיִם מִמְעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת (ד, לט')

"בשמים ממעל" בעניינים של רוחניות, תורה ויראת-שמים" עלינו תמיד להסתכל **"למעלה"**, כלומר כלפי אלה שנראה שהם **טובים ממך ואליהם תשאף להידמות**. לעומת זאת, "ועל הארץ מתחת", בעניינים הגשמיים - הסתכל תמיד באלה שמעצבם גרוע משלך, ואם יש בידך - **סייע להם, ואז תשמח בחלקך הגשמי** - ותתפנה יותר לעיסוקים הרוחניים.

פִּנְיַת הַנְּיָבִים וְהַפְּתָגְמִים

הַלֵּךְ הַחֶבֶל אַחַר הַדָּלִי = הַסֵּפֶל נִגָּר אַחַר הָעָקֵר.
דוגמה: כְּאִשֶּׁר נִשְׁאַל הַחֵתָן הַצֵּעִיר כִּיצַד הַסֵּפִים לְצוּב אֶת הָעֵיר הַגְּדוֹלָה וְלָעוֹבֵר לְיִשׁוּב קָטָן וּמִרְחֵק מִן הַמִּקְרָז עִנָּה בְּהוֹמֹר: "הַלֵּךְ הַחֶבֶל אַחַר הַדָּלִי".

מקור: "אֲדַנִּי שָׁאַל אֶת-עֲבָדָיו... אֲמַר לוֹ יוֹסֵף: יְהוּדָה, לָמָּה אַתָּה דֹבֵר מִן אֲחִיד?... אֲמַר לוֹ: בְּשִׁבְלִי שְׁעָרְבָתִי אוֹתוֹ [אֶת בְּנֵימִין]. אֲמַר לוֹ: מִפְּנֵי מָה לֹא עָרַבְתָּ אֶת אֲחִיד כְּשִׁמְכֻרְתָּם אוֹתוֹ לְיִשְׁמַעְאֵלִים בְּעִשְׂרִים כֶּסֶף וְעָרַבְתָּ אֶת אֲבִיד הַזָּקֵן וְאָמַרְתָּ לוֹ: "טָרְף טָרְף יוֹסֵף" - וְהוּא לֹא חָטָא לָךְ, אֲבָל זֶה שְׁחָטָא וְנִגַּב אֶת הַגְּבִיעַ - אֲמַר לְאֲבִיד: הַלֵּךְ הַחֶבֶל אַחַר הַדָּלִי [בְּנֵימִין אַחַר אֲחִיו הַגְּדוֹל יוֹסֵף] [מִדְרָשׁ תַּנְחוּמָא "מִקְצ'"] [י.י.].

מֵעֲזֵיבֵי הַפְּרִשָּׁה:
 ← בקשתו של משה להיכנס לארץ ותשובתו השלילית של הקדוש ברוך הוא.
 ← אזהרה על שמירת מצוות התורה.
 ← שלוש ערי המקלט בעבר הירדן.
 ← פרשה ראשונה של קריאת שמע.

"לֹא תוֹסִיפוּ עַל הַדְּבַר אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִזְרְעוּ מַמְזוֹ"

שואל הגר"א מוילנא, מדוע בפרשת ראה (י"ג - ד') כתוב עוד הפעם הענין של "בל תוסיף ובל תגרע" בלשון יחיד, ובפרשתנו "תגרעו" בלשון רבים? ומתוך, אצלנו הכוונה שלא יוסיפו על תרי"ג מצוות בכלל, ובפרשת ראה כתוב שבאותה מצוה עצמה "לא תוסיפו ולא תגרעו".

וַיֹּאחֲזֵת אֶת ה' אֱלֹקֵיךָ (ו' - ה')

כותב האלשיך, כידוע "ה'" זו מידת הרחמים, "אלקים" זו מידת הדין. פירוש, בין שיתנהג איתך ברחמים, ובין שיתנהג איתך במידת הדין, תמיד **"וואהבת את ה' אלקיך"**.

וְיֹאחֲזֵת אֶת ה' בְּעֵת

"וואתחנן אל יי בעת" ר"ת **איוב**, כן רמזו חז"ל. ואפשר לומר הטעם שרמז משה בתפילתו ענין איוב הוא כפי מה שאמרו רז"ל בגמ' (בי"ב, ט"ז), ביקש איוב להפוך הקערה על פיה. ופירש"י ביקש לעקור כל הכבוד שחירף וגידף.

"רק השמר לך ושמור נפשך מאד" (ד' - ט')

בספר "שיח אבות" מביא בשם האדמו"ר רבי שלמה חיים מקוֹדִינֹב, כל מקום שכתוב בתורה **"אך"** או **"רק"**, הרי זה בא למעט. וזה מה שאמרה התורה, מה ששייך לך לגופך, צריך שמירה, אבל שמירה מועטת, "רק השמר לך". אבל מה שנוגע לנפש, שם "ושמור נפשך מאד", לנשמה צריכים שמירה מעולה.

"האמיץ שאם קלקלה אתה יכול גם לתקן"

רבי נחמן מברסלב אומר: צום "טי באב" וחג "ט"ו באב" הם שני מועדים ששישה ימים בלבד מפרידים ביניהם. באם בוחנים את מהותם של שני ימים סמוכים אלה, ניתן לראות ש"ט"ו באב הוא למעשה התיקון של ט' באב. בטי"ו באב חרב בית המקדש השני בגלל שנאת חינם, בגלל פלגנות, ולעומתו ט"ו באב הוא יום של חיבור, התחלה חדשה ואהבה.

הסיון ממשול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי' הליכות אלא הלכות"

הלכות סעודה רביעית

שאלה: האם חובה לאכול במוצאי שבת פת (לחם) לשם סעודה רביעית שנקראת גם כן "מלוה מלכה"? (סעודת יוד המלך).

תשובה: בגמרא במסכת שבת (דף קי"ט) אמרו, "לעולם יסדר אדם שולחנו בערב שבת אף על פי שאינו צריך אלא לכזית, ולעולם יסדר אדם שולחנו במוצאי שבת, אף על פי שאינו צריך אלא לכזית". (יסדר את שולחנו, כלומר, לפרוש מפה על שולחנו דרך כבוד וכיוצא בזה) ומשמע לכאורה שסעודה רביעית על הפת (כלומר עם נטילת ידים וברכת המוציא ואכילת פת וברכת המזון) חובה, כמו הסעודה הראשונה של שבת, שהרי שתייה הוזכרו באותה לשון. וכן כתב הגר"א מוילנא, שמסמיכות מאמרים אלו משמע שסעודה רביעית צריכה להיות עם פת דוקא. וכן פסק הרמב"ם, וכן פסק מרן השלחן ערוך (סי' ש). ומרן החיד"א בספרו "מחזיק ברכה" הוסיף שיש להזהר מאד בסעודה רביעית, ובעת שאוכל יכוין "ללוות את השבת" ולהשאיר ברכה לסעודות החול. וזאת על פי מה שאמרו במסכת פסחים (קג.) שהדבר דומה למלך שמלוים אותו בצאתו כשם שמלוים אותו בכניסתו. ובספר "תוספת מעשה רבי" (סימן לט) הובא מעשה שפעם אחת חלה רבינו הגר"א מוילנא במוצאי שבת, והיה מקיא ולא היה יכול לאכול סעודה רביעית, ואחר שישן ונרגע, צוה את בני ביתו שיראו אם לא עלה עמוד השחר עדיין, יפררו לו כזית פת ויאכילוהו בכך כדי לקיים מצות סעודה רביעית. (וכן היה מנהג מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, להקפיד על אכילת סעודה רביעית).

ורבינו יוסף חיים מבבל הוסיף שמעלת סעודה רביעית גדולה שמצלת מחיבוט הקבר.

אמנם מרן הרב זצוק"ל העיר, שלדעת הגאונים אף שודאי חובה לאכול סעודה רביעית, מכל מקום אין חיוב לאכלה עם פת, אלא יכול להסתפק באכילת פת הבאה בכסנין, כגון עוגה (בשיעור כזית, עשרים ושבעה גרם) או אף בפירות. (וכעין זה מורים דברי מרן החיד"א ז"ל).

דין הנשים בסעודת מלוה מלכה

לפיכך כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל שגם הנשים תשתדלנה לקיים מצות סעודה רביעית. והוסיף שמובא בשם הרב הקדוש רבי אלימלך מליז'נסק, שסגולה לנשים שתלדנה בקלות, שתאכלנה איזה דבר לשם מצוות סעודה רביעית, ותאמרנה בפיהן "לשם מצוות סעודת מלוה מלכה" ועל ידי זה תלדנה בנקל ובהריוחה בעזרת ה' יתברך. ושמענו כמה מקרים שנראה שהועילה סגולה זו.

לסיכום:

כל הרוצה לזכות בברכה, יאכל סעודה רביעית בבית כנסת "אוהל מועד" ויִצְפֶּה בשיעורו של הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א על גבי מסך ענק, יחד עם עשרות מתושבי יבנה והסביבה (כ"י) ויהנה גם משיעור מרתק ונפלא וגם מסעודה רביעית כשרה למהדרין, עשירה כיז המלך. (מקום מיוחד לנשים)

על זה נאמר: "טוב מראה עיניים

ממשמע אוזניים".

"מכל מלמד" השכלתני"

"ט"ו באב"

📖 **לא היו ימים טובים לישראל כהמישיה עשר באב וכיום הכיפורים".**

בט"ו באב בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שְׂאוּלִין, שלא לבייש את מי שאלו הן ומחוללות בכרמים.

פשוטות שבהן מה היו אומרות?

בחור, שא נאינדך וראה מה אתה בורר לך....

יפיפות שבהן מה היו אומרות?

תנו עיניכם ליופי שאין האשה אלא לנוי.

מיוחסות שבהן מה היו אומרות?

תנו עיניכם למשפחה, לפי שאין אשה אלא לַבָּנִים.

מכוערות שבהן מה היו אומרות?

קחו מִקַּחְכֶּם לשם שמים ובלבד שתעטרונן בזהובים". (משנה תענית פרק ד' ובגמ' ל"א ע"א).

"הפטרות שיבֵּעה דנחמה"

שבע השבתות הקרובות שבתות "שבע דנחמתא" רבי דוד אבודרהם מגלה רמז נפלא:

ההפטרה הראשונה היא הפטרת "נחמו נחמו עמי" שבא כביכול אומר הקב"ה לנביאים לנחם את עם-ישראל.

ההפטרה השנייה היא "ותאמר ציון עזבני ה"י שכביכול ציון חושבת שה' עזב אותה כי הוא לא בא לנחם אותה בעצמו.

הפטרה השלישית היא "ענייה סוערה לא נוחמה" שבה הנביאים אומרים כביכול לה' שציון לא נוחמה.

ההפטרה הרביעית היא "אנכי אנכי הוא מנחמכם" שבה כביכול אומר ה' לנביאים שהוא ינחם את ציון בעצמו.

שלושת ההפטרות האחרונות הם נוחמים של הקב"ה לציון ועם ישראל.

כותב רבי יוסף ישר ב"שרשרת הדמעות": לאחר שעברנו את ימי "לבן המצרים", שהם כאמור, ימי גיון, צער ואבל על חורבן בית מקדשנו, נכנסים אנו לימים של "נחמה".

הבכיה והדמעה הן ביטוי לכאב. הבכיה היא ביטוי לסערת רגשות פנימיים, הזורמים בתוך נבכי הנפש, שנוצרים מתוך כאב שהולך ומתעצם, עד שהוא פורץ החוצה בזרם של דמעות צורבות ולוהטות.

סגולה טובה לחוסיף בלימוד התורה

מיום ט"ו באב

בגמרא במסכת תענית (דף לא) תניא, רבי אליעזר הגדול אומר, מחמשה עשר באב והלאה, תשש כוחה של חמה, כלומר, מתחיל היום להתקצר ונעשים הלילות ארוכים, ולא היו כורתין עצים למערכה (לעבודה בבית המקדש) מפני שאינם יבשים, ויש לחוש שמא מחמת לחלוחית שבהם יש בהם תולעים, ופץ שהתליע פסול למערכה. אמר רב מנשיא, מכאן ואילך (כלומר מיום ט"ו באב) דמוסיף (מי שמוסיף בלימוד התורה) יוסיף, כלומר דמוסיף לו ה' יתברך חיים על חייו, כמו שנאמר "כי בי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים".

מכוננית חדשה או שיעור תורה

שמי גולן ואני עוד מעט בן 18 .
רציתי לספר לכם על ניסיון עצום שעמדתי בו, ושגרם לי לאהוב את הבורא ואת תורתו בצורה אדירה...
לפני כשנתיים שכנעו אותי שני חברים לבוא ולשמע שיעור תורה, זה לקח להם הרבה זמן, כי אני בן למשפחה חילונית רחוקה לחלוטין מתורה ומצוות.
הוריי אנשים מאוד אמידים, ואנחנו, הוריי ואחי הקטן מתגוררים בווילה מפוארת באחת השכונות היוקרתיות בירושלים. כל כך הייתי רחוק מתורה, שכאשר נכנסתי לבית הכנסת בפעם הראשונה בחיי, רציתי מיד לברוח. הרבנים, הכיפות, ארון הקודש, הספרים, האווירה, הכל דמה בעיני למקום שאין לי קשר אליו, וכאילו שתי ידיים ענקיות דחפו אותי החוצה.

חבריי הושיבו אותי בכוח, תקעו לי כיפת קרטון על הראש, ואז לראשונה בחיי שמעתי שיעור תורה. למחרת, מסקרנות באתי שוב ושוב, עד שליבי נפתח לדברי תורה והלכה. כמוכן שהסתרתי מהורי שאני לומד תורה, משום שהם ממש אנטי.
לא מזמן אבא שלי תפס אותי "על חס". הוא עבר במכוננית בכביש הסמוך לבית הכנסת, וקלט בעיניו שאני נכנס לשם עם כיפה על ראשי.

למחרת בערב, כשעמדתי לצאת שוב, אבא פנה אלי רגוע ושלל ביקש שאשב לשוחח איתו. הוא סיפר לי שאמש הוא ראה אותי נכנס לבית כנסת. סיפרתי לו את האמת שאני אוהב ללמוד תורה, ושלמדתי להתפלל.
אבא שתק וראיתי שהוא פגוע או מבוהל, ואז אמר לי בשיא הניעמות והחביבות, בקור רוח את המילים: "גולן, אני ואמא אוהבים אותך ולא רוצים לאבד אותך, אנחנו בפירוש לא רוצים שתחזור בתשובה, ואני מציע לך הצעה שבדורתי תשמח אותך."

"לא מזמן עשית רישיון נהיגה, החלטנו אמא ואני לקנות לך מכוננית חדשה, הכי טובה שיש, בתנאי אתה מפסיק את הקשר שלך עם הדתיים והלימוד שלהם. אנחנו יודעים שמכוננית תשמח אותך. אנו רוצים לשמח אותך, אנא תשמח אותנו, ותפסיק ללמוד שם".
הרגשתי באותן דקות שאני נקרע לגזרים.

זה נפל עלי כמו רעם ביום בהיר, אני מאוד אוהב את הוריי ומכבד אותם, אבל אני אוהב את התורה ומאמין בקב"ה. אינני רוצה לצער את הוריי, אך גם לא רוצה לצער את הקב"ה. מה עושים? אני בהחלט מעוניין במכוננית חדשה... אבל איך אפשר בלי שיעור תורה? כמה קשה!! אבל היצר הרע גם הוא לא הירפה.
מכוננית חדשה? איזו מתנה, אולי אעשה הפוגה קצרה משיעורי התורה.

"לא נורא... גולן" אבא היה תקיף "תחליט עכשיו, מכוננית חדשה או שיעור תורה".

עצמתי את העיניים חזק חזק כדי לעצור את הדמעות. רציתי לבכות, להניח את הראש על הכתף של אבא וללחוש לו "אבא, התורה היא גם שלך, אנא רחם עלי ותן לי ללכת על פי שכלי ורגשותיי."

פניתי להשם יתברך וצעקתי בשקט מתוך ריאותיי "אבא שבשמים, תן לי אומץ לענות לאבא".

ואז פקחתי את עיני והודעתי לאבא "אני מצטער, אני אוהב אתכם, אני מאוד רוצה מכוננית חדשה, אני לא מוותר על שיעור תורה ואמונה בה', אנא תבין אותי".
חשתי רוגע עצום ושמחה פנימית רקדה בתוכי לאין

שיעור, אבא הורה לי לצאת.

נכנסתי אחר כך לשיעור גמרא והרגשתי אור עצום בלב ובשכל. הבנתי כל מילה, הקשיתי קושיות ושמחה אינסופית מילאה את ליבי.

עמדתי בניסיון וידיו של הבורא ליטפו את פני. אחרי חצות נכנסתי הביתה, וחששתי מהנורא מכל. מצעקות, מבכיות, מהאשמות, וכאן קיבלתי הפתעה.

הוריי ישבו בסלון, קמו, נישקו וחביקו אותי ואמרו לי במפורש "גולן, אז הדרך שבחרת בה, שתצליח".
"לגבי המכוננית החדשה..."

"היא ממתינה בחנייה של הבית..."
ואני מהרהר בליבי...

מי צריך מכוננית חדשה, אם הדרך שאני נוסע בה מקובלת על הורי, ומשמחת את מלך מלכי המלכים?

להחיש את הגאולה הקרובה

אדם אמיד ומכובד, מראשי הקהילה, התאלמן, לא עלינו. באו והציעו לו להשתדך באלמנה מבנות העיר.

אשת חיל היא, אמרו לו. הנה בעלה נפטר לפני כמה שנים והיא נשארה בחוסר כל, אבל היא לא הניחה לרעיון וליאוש להשתלט עליה, היא לקחה סחורה בהקפה והחלה לסחור. בקיצור: העסק פעל כימים ימימה, עם רווחים קטנים וחובות גדולים.

העשיר הציע לה נשואין וחיי אושר ועושר אך כל זאת בתנאי שתיסגור את חובותיה.

הגברת החליטה להישאר עצמאית ולא הצליחה לסגור את חובותיה.

ראה העשיר שהאלמנה אינה יכולה לגבור על להיטות המסחר, ואינה ממחרת לחסל את עסקיה, הנישואין נדחים מחדש לחדש, והתאריך אינו נראה באופק, הלך בחשאי אל כל ספקי הסחורה וגילה להם שהאלמנה עומדת להינשא ולחסל את העסק, ומי יודע אם יראו את כספם בחזרה....

מיהרו הספקים לדרוש את המגיע להם, ומיאנו לספק לה סחורה חדשה. בעל כורחה, הלך העסק והתחסל.

מובן, שהדבר היה למורת רוחה. היא חקרה ודרשה מי הפיץ את השמועה הזדונית, והוברר לה שהיה זה בעלה לעתיד... קצפה האלמנה ורגזה, עלתה לבית העשיר וטענה: "אם כך אתה נוהג בי לפני הנישואין, לאיזו שרירות לב אני צריכה לצפות לאחריהן?"

ענה העשיר ואמר: "אל נא יחר באפק. הלא תביני, שלא נהגתי כן מחמת שרירות לב."

ההיפך הוא הנכון! הואיל ואני רוצה לשאתך, וחפץ למחר את הנישואין, פעלתי לחסל את עסקך כדי למחר את אושרך!!

והנמשל: נגזר על עם ישראל להיות בגלות ארבע מאות שנה והם נגאלו לאחר מאתיים ועשר שנים, הואיל וקושי השיעבוד השלים את המניין. זאת משום שפעל הקב"ה להקשות עליהם ולהכביד את עול השיעבוד כדי למחר ולהחיש את גאולתם.

וכך זה בעוונותינו המרובים הקב"ה רוצה לגאול אותנו כמו שהעשיר רצה להתחתן עם האלמנה סוחרת אך תחילה עלינו לסלק את חובותינו לא להיכנס למינוס של עברות ולעשות תשובה כשלא עושים זאת הקב"ה מייסר אותנו כדי שנתעורר ונזרז את החתונה של ביאת הגואל משיח צדקנו אמן.

(המגיד מדובנא) (אור דניאל)

ש"בדת ז'חמור

ז'חמו ז'חמו עמי יאמר אלוֹקִיכֶם (מתוך ההפטרה)

בניד כשתילי ותים - חינוך

כיבוד הורים

אחד ההבדלים בין עשרות הדיברות שבפרשת "יתרו" לאלו שבפרשת "ואתחנן" הוא הנימוק למצוות כיבוד הורים:

"כבד את אביך ואת אמך כאשר ציווך ה' אלוֹקִיךָ, למען יאריך־ימך ולמען ייטב לך על האדמה וכו. ..."

יש דרכי חינוך שונים. יש חינוך שמדגיש את המחוייבות, את ה"צריך", את ה"כחוו", את ה"אמתי". ויש חינוך שמדגיש את ה"טוב", את ה"נעים", את ה"כדאי".

בכל חינוך מעלותיו וחסרונותיו.

למעשה אין הרבה פריבילגיה של בחירת סוג החינוך, כיוון שלכל דור יש פשוט שפה משלו. עומדים אנשי חינוך מהדור הקודם ואינם מבינים איך הדור הנוכחי פשוט לא מבין מה הם רוצים, וכן להיפך, המכחכים פשוט לא מבינים את השיח של הדור החדש.

"בעולם הזה תורה נתתי לכם, לעתיד לבוא חיים אני נותן לכם."

כל הישועות והברכות לניסים וטובה בכורי שתמו לשעדה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו בפרואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר לחת ושלוה לרפואת הדור בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל

רפואה שלימה בנחה משיה בן שרה-צילה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו מרים

רפואה שלימה מרדכי זאבן בן חנה וציון הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו רחל

כל הישועות והברכות כ"ציון ושרה לארי שתמו לשעדה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואת והצלחת כל לידתם תחניהם וכלותיהם, נכדיהם וכל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה ואושר יתגשמו משאלותם לטובה ויורו נתח מיוצאי תלציהם ורפואה שלימה לשרה בת יצחק וגולשן

ערים וארבע שנים משרדים את שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרב"ג יצחק יוסף שליט"א רח"ה הכנסת "אוהל מועד" בית הנישואים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

רפואה שלימה לבשמת חוברה בת נורית הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ויזכה לשנים רבות וטובות נא לקרוא תהלים לרפואתה

רפואה שלימה לטובה בכורי בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה ניסים

רפואה שלימה דוד דויד בן נרגס הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו רבקה

מרכות ואיחולים אבי ושרה כהן להולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ושנים ונחת ושלוה ליצחק ושושנה מוסא לפטריק ודבורה כהן

מרכות מוסאי ערן ומזל שטרית להולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ושנים ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

רפואה שלימה לבשמת חוברה בת נורית הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות נא לקרוא תהלים לרפואתה

רפואה שלימה לניסים וטובה בכורי זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו בפרואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר לחת ושלוה לרפואת הדור בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל

לע"נ הצנועה והענוה דורפאל ביוון בת סעדה ז"ל טו"א אב-שלושים לפטירתו

לע"נ הצנועה והענוה נחמה-לשונה בת חנה ואברהם ז"ל האזכרה התקיים ביום חמישי י"ח אב (22-08-2024) 18:00 עליה לבית העלמין 18:50 מנחה, ברכות 18:50 דברי תורה וערבית בבית הכנסת "מרדכי הצדיק"

לע"נ הצנועה והענוה פנתס חב שירי בת עזרא ומונדני ז"ל יד"א אב פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והענוה ציון קובני בן פרנטי ז"ל חשבו פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והענוה ציון קובני בן פרנטי ז"ל חשבו פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והענוה ציון קובני בן פרנטי ז"ל חשבו פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והענוה ציון קובני בן פרנטי ז"ל חשבו פקידת שנתו

שבת שלום ומבורך

לע"נ הצנועה והענוה ציון קובני בן פרנטי ז"ל חשבו פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והענוה ציון קובני בן פרנטי ז"ל חשבו פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והענוה ציון קובני בן פרנטי ז"ל חשבו פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והענוה ציון קובני בן פרנטי ז"ל חשבו פקידת שנתו